

betegnes som mere brandfarlige end de, der ske under Røffentomfurer. Der maa jo nemlig herved henfies ikke alene til Graden af Fare ved en enkelt Indfyhring under Komfur og under Kedel, men ogsaa til Farens Høypighed, og denne er jo langt større ved et Komfur end ved en Vastekedel, idet der som Regel fyres hver Dag under Komfuret, men kun med en eller flere Ugers Mellemrum under Vastekedlen. Men naar Hensynet til Brandfaren ikke afgiver tilstrækkelig Grund for Lovgivningen til at forbyde Opsyrelse af snævre Skorstene til Afledning af Røg fra Vastekedelstilbeder, kan et saadant Lovforbud overhovedet ikke billiges; thi dels forbyres Opsyrelsen af Skorstenen og af Bygningen derved, dels giver en vid Skorsten ikke godt Træk fra et saadant lille Ildsted, som i Reglen findes under en Vastekedel.

Udvalget er saaledes enigt i, at der er Grund til her at gøre en Forandring i Lovven. Naar Forslagsstilleren har foreslaaet denne Vndring begrænset saaledes, at Anbringelsen af snævre Skorstene kun ved fritstaaende Kedler tillades ubetinget, men ved indmurede Kedler betinges af en Afstand af 20 Alen fra straatakt Bygning paa samme Ejendom, finde Udvalgets øvrige Medlemmer ikke Tøje til at tilraade denne Forskel mellem fritstaaende og indmurede Kedler og finde Afstandsbestemmelsen (hvis Maal derhos næppe er hensigtsmæssigt) ufornøden. Man foreslaar derfor, at der ikke skal kræves saadanne Betingelser. Derimod finder man det nødvendigt at betegne, at de Kedler, der her er Tale om, alene ere saadanne, som ere bestemte til Husholdningsbrug (ikke f. Eks. til et Forretningsvaskeri), ligesom man finder det rigtigt at forlange, at Røgen fra Ildstedet — saaledes som det alt nu i Reglen vil være Tilfældet — føres til Skorstenen gennem en Røglegning (der plejer at løbe om Kedlen) og altsaa ikke maa føres fra Ildstedet umiddelbart ud i Skorstenen. Et Maal paa denne Røglegningens Længde har man ikke fundet det hensigtsmæssigt at fastsætte; men ved at foreslaa, at den skal være forsynet med Rensedør, hvilket i og for sig formenes tilraade-

ligt, mener man tillige at have sørget for, at der bliver et tilstrækkeligt Mellemrum mellem Ildstedet og Skorstenen. — Forslagsstilleren har intet herimod, naar Genemførelsen af det af ham tilfattede ikke derved hindres, hvilken Bemærkning ogsaa gælder hans Stilling til de i det følgende omhandlede Indstillinger.

Det anses derhos for at være tilraadeligt at optage Varmluftsovne (Kaloriferer) mellem de Indretninger, hvorfra Røg maa afledes til snævre Skorstene.

Naar en Forandring nu skal gøres i Loven af 1ste Marts 1889, finder man det uundgaaeligt at rette nogle Ufuldkommenheder i Loven og tilraadeligt [at foreslaa en og anden hensigtsmæssig Vndring deri. Disse noget udenfor det foreliggende Lovforslags Ramme gaaende Forslag til Ubedring af Loven kunne vel ikke fremføres som Vndringsforslag til dette Lovforslag; men efter at Udvalget ved dette Lovforslag har faaet Anledning til at overveje hine Spørgsmaal, kunne Udvalgets Medlemmer forelægge Tinget et nyt Lovforslag, hvori saavel det foreliggende Lovforslags — noget ændrede — Indhold (den neden indstillede § 3) som nogle andre Bestemmelser vedrørende Brandpolitilovgivningen optages, og det er denne Fremgangsmaade, som man har valgt.

Det første Punkt, som her frembyder sig til Rettelse, er et urigtigt Citat i Slutningen af Lovens § 1. Allerede Bekendtgørelsen af 30te Marts 1889 betegner det som en aabenbar Fejl. Denne er vel ikke synderlig skadelig, men dog forstyrrende og bør derfor ved den givne Lejlighed rettes (nedenstaaende Lovforslags § 1).

Det næste vedrører Dampskorstenes Afstand fra straatakte Huse. Lovens § 5 siger herom, at en Dampskorsten skal være 20 Alen fjernet fra Straatag, men forudsætter i næste Linie, at den ogsaa kan være indenfor 20 Alens Afstand fra Straatag. Denne Modsigelse, der er uløselig, bereder Vanskelighed ved Bestemmelsens Anvendelse. Det, som i Skrivelse fra Justitsministeriet af 2den April 1890 (Min. Tid. 1890, S. 67) er betegnet